

- Στις άλλες σελίδες:
- ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ
 - Ο ΕΤΖΙΕΒΙΤ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ
 - ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
 - ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΔΡΑΝΕΙΑΣ
 - ΟΠΕΡΕΤΤΑ

ΑΟΡΙΣΤΟ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

Την περασμένη Τρίτη ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Σπύρος Κυπριανού έκανε τις προγραμματικές του δηλώσεις σε δημοσιογραφική διάσκεψη. Απαντώντας σε δημοσιογράφους είπε ότι το πρόγραμμα δεν είναι το πρόγραμμα του ΔΗΚΟ αλλά του υποψηφίου Προέδρου και ότι συμφωνεί με τις θέσεις της ΕΔΕΚ στο Έθνικό θέμα. Είναι φανερό πως ο κ. Κυπριανού δεν είναι διατεθειμένος να δεχτεί σύμπραξη της άριστερας με κοινό πρόγραμμα. Η τελική του προσφορά είναι το δικό του πρόγραμμα που ελπίζει να δώσει τη δυνατότητα υποστήριξης του από την άριστερά.

Το ίδιο το πρόγραμμα, χωρίς να περιέχει πολλά συγκεκριμένα στοιχεία, προσπαθεί να δώσει μια άφηρημη υπόσχεση αγώνα. Το Κυπριακό τοποθετείται σαν πρόβλημα εισβολής κατοχής και όχι σαν πρόβλημα μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων. Ο αγώνας δεν θα εγκαταλειφθεί με-

τό βρει δύσκολο ούτε ο Ντενκιάς να τους δεχτεί: έχοντας φυσικά μια έντελως διαφορετική αντίληψη για τις έννοιες τους. Ούτε είναι αρκετό να λέμε ότι εθ' αγωνιστούμε σκληρά και προγραμματισμένα μέχρις ότου επικρατήσει η ήθικη και το δίκαιο». Είναι απόλυτη ανάγκη, αν η φράση

κό και επιζήμιο, να όποτι-μοῦμε τη σημασία της μιάς ή της άλλης πλευράς και μάλιστα εν όψει του πλέγματος των σημειωδών διεθνῶν συσχετισμῶν και συμφερόντων και τῶν εϋρυντέρων συνεννοήσεων». Πέρα από την Ελλάδα (σύμ-

είδους παρανομίας» δίνοντας έτσι άλλοθι στη μοναδική παρανομία που υπάρχει. Ο κίνδυνος για την αναβίωση της θέσης για «βία και άνταβία» υπάρχει και αποτελεί την καλύτερη δικαιολογία για συνέχιση τῶν τραμπουκισμῶν από την δεξιά.

Όσοστο στο πολιτικό θέμα το πρόβλημα περιορίζεται στην ασάφεια και τις ελλείψεις. Το οικονομικό πρόγραμμα του κ. Κυπριανού προχωρεί πὸ πέρα: Παρά την κραυγαλέα ανάγκη να σχεδιαστεί ή οικονομία σαν στήριγμα για τὸν αγώνα «Η κυβέρνηση θα εξακολουθήσει να ένθαο ρύνει και να ένισχύει την ιδιωτική πρωτοβουλία ή όποία τόσα πολλά προσέφερε και τόσο πολύ συνέβαλε και συμβάλλει στην ανάπτυξη της οικονομίας...». Για την προσφορά της αιδιωτικής πρωτοβουλίας» έχουμε αναφερτεί πολλές φορές. Άρκει μόνο να ξαναπούμε πως μόνο ή μαζική

Είνα αδιανόητο να μιλούμε για βελτίωση του βιωτικού επιπέδου τῶν επιχειρηματιῶν και γενικά τῶν ψηλά ἀμειβομένων τη στιγμή που ή πλειοψηφία του λαού αγωνίζεται για να λύσει βασικά προβλήματα σχετικά με στοιχειώδεις ανάγκες.

Γενικά το πρόγραμμα του κ. Κυπριανού δεν λύει τα προβλήματα του αγώνα. Αυτό που χρειάζεται είναι ή λήψη συγκεκριμένων μέτρων για την αντιμετώπιση τῶν προβλημάτων του Κυπριακού λαού. Άρχίζοντας από την οικονομική βάση χρειάζεται ή σχεδιοποίηση της οικονομίας και ή στρατεύση τῶν πόρων στον αγώνα με την ένθνικοποίηση τῶν τραπεζῶν και τῶν βασικῶν μονοπωλίων. Για την άμυνα είναι απαραίτητη ή στρατεύση του λαού στα πλαίσια μιας λαϊκής πολιτοφυλακής με δημοκρατικό έλεγχο που θ' αποτρέπει ταυτόχρονα και τη μόνη αποτελεσματική άντι



χωρίς ότου εξασφαλίσουμε τη φυσική και ένθνική επίβίωση και την δικαιοσύνη του λαού μας. Όλος ο λαός πρέπει να είναι στρατευμένος στον αγώνα. Όλοι οι πόροι πρέπει να είναι στρατευμένοι στον αγώνα. Οι διχοτομικές λύσεις αποκλείονται, συγκαλυμμένες ή μη. Άκόμα γίνεται αποδεκτή και ή αναγκαιότητα για μακροχρόνιο αγώνα.

Το πρόβλημα με όλ' αυτά είναι ή ασάφεια με την όποια τοποθετούνται. Δεν είναι αρκετό για παράδειγμα να λέμε απλῶς ότι θέλουμε μιά ένιαία, ανεξάρτητη Κύπρο. Άν δεν καθορίσουμε τὸ τί αντιπροσωπεύουν αυτοί οι όροι στην πράξη δεν θα

θα έχει κάποια σημασία να λεχτεί συγκεκριμένα με ποιά πρόγραμμα θα γίνει ο αγώνας και τί ακριβῶς περιέχουν οι λέξεις «ήθικη» και «δίκαιο».

Πέρα από τις ασάφειες το πρόγραμμα του κ. Κυπριανού αφήνει συγκεκριμένο τὸν χώρο τῶν συμμάχων και τῶν ἐχθρῶν της Κύπρου και αναφέρει:

«Θά κινηθούμε (για διένθνη υποστήριξη και συμπαράσταση) πρὸς κάθε κατεύθυνση, χωρίς προκαταλήψεις και παπαιαιωμένες νοοτροπίες».

Άκόμα: «Θά ήταν, πέραν όλων τῶν άλλων, πολύ αντιρρολιστι-

μαχος) και την Τουρκία (ἐχθρός) δεν υπάρχει κανένας διαχωρισμός, καμμία διαφοροποίηση. Είναι μήπως προκατάληψη και πεπαιαιωμένη νοοτροπία» τὸ να λεχτεί ότι δεν μπορούμε να περιμένουμε βοήθεια από τούς θύτες της Κύπρου;

Παρόμοια Ισοπέδωση γίνεται και στο ένσωτερικό, στο κεφάλαιο της ένότητας. Άκόμα δεν έχει περάσει μήνας από την απαγωγή του Α. Κυπριανού και αντί καθαρὰ και χωρίς ύπεκφυγές να χτυπηθούν οι φασιστικές συμμορίες — κατάλοιπα της ΕΟΚΑ Β' τὸ θέμα αναμένεται μόνο έμμεσα σαν θέμα πάταξης κάθε

χρηματοδότηση (άμεση ή έμμεση) από τὸ κράτος έπεισε την αιδιωτική πρωτοβουλία να επενδύσει κεφάλαια που δεν ήταν δικὰ της και που δεν διέτρεχαν κανένα κίνδυνο γιατί ύπήρχε ή κρατική ἐγγύηση. Και οι επενδύσεις περιορίστηκαν σε τομείς δραχμιτροθέσιμου κέρδους, πράγμα που σύντομα θα δημιουργήσει προβλήματα για την οικονομία.

Αναφέρεται ακόμα ότι «κατατείνεται... ή βελτίωση τῶν συνθηκῶν διαβίωσης ο λ ω ν τῶν τάξων του λαού». Άν αυτό δεν είναι φραστικό λάθος, αποτελεί άλλη μιά επικίνδυνη Ισοπέδωση.

μετώπιση του φασισμού. Στο διεθνές χώρο πρέπει να γίνει ξεκάθαρο πὸς τὸ ΝΑΤΟ και γενικά κάθε Ιμπεριαλιστικός οργανισμός ή χώρα αποτελούν ἐχθρικούς παράγοντες.

Μιά τέτοια θέση είναι ύποχρεωμένη να προωθήσει ή άριστερά. Ο αγώνας της Κύπρου έχει ήδη δεινοπαθήσει από την άδευβαιότητα και την ασάφεια. Είναι πάκαιρός να αντιμετωπιστούν τα θέματα στη ρίζα τους. Το πρόγραμμα της ΕΔΕΚ είναι ένα βήμα στη σωστή κατεύθυνση. Ο αγώνας για την εφαρμογή του πρέπει να γίνει.

ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΣΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ Σ.Κ. ΚΑΙ Κ.Κ. ΓΑΛΛΙΑΣ

Πριν από την διακοπή των περασμένο Νιόβρη των διαπραγματεύσεων για τον έκαιχρονισμό του Κοιού Προγράμματος Διακυβέρνησης που υπέγραψαν το 1972 το Γαλλικό Σοσιαλιστικό Κόμμα και το Γαλλικό Κομμουνιστικό Κόμμα, ή νίκη της 'Αριστεράς στην Γαλλία, στις κοινοβουλευτικές εκλογές του ερχόμενου Μάρτη ήταν κάτι το πολύ πιθανό. Στις πρόσφατες κοινοτικές εκλογές ή εκλογική δύναμη της «Ενωμένης 'Αριστεράς» που κυριαρχείται από τους Σοσιαλιστές και Κομμουνιστές ξεπέρασε το 52%. Ήταν σχεδόν σίγουρο πως τον Μάρτη ή 'Ενωμένη 'Αριστερά θα πλειοψηφούσε και θα σχημάτιζε κυβέρνηση που θα εφαρμόζε το Κοινό Πρόγραμμα της. Οι προοπτικές για το κίνημα στη Γαλλία και γενικά στην Εύρωπη με ένα τέτοιο ένδεχομενο θα ήταν πολύ ενθαρρυντικές. Το πρόγραμμα της 'Ενωμένης 'Αριστεράς, μολαταύτα πού, γενικά, είναι πολύ περιορισμένο θα κτυπούσε δυνατά το Γαλλικό καπιταλιστικό σύστημα και ή εφαρμογή του θα προκαλούσε επαναστατική κρίση.



Η πιθανότητα δημιουργίας επαναστατικής κρίσης και ίσως ένοπλης δράσης από το καθεστώς πολύ πιθανόν να φέβιζε την ήγηση του Κ.Κ. και του Σ.Κ. και να προκάλεσε την διάσπαση. Όπωςδήποτε οι διαφορές μεταξύ των δύο κομμάτων πάνω στο πρόγραμμα δεν είναι διαφωνίες

- 2) Ο αριθμός επιχειρήσεων που θα πρέπει να εθνικοποιηθούν και,
- 3) Το εάν ή Γαλλία πρέπει να διατηρήσει την εξάρτησή της από το ΝΑΤΟ.

Βασικά το πρόγραμμα δεν αποδέλπει σε μετατροπή του κοινωνικο-οικονομικού συστήματος και έλεγχο της οικονομίας κάτω από την διαχείρηση των εργαζομένων. Οι διαφορές μεταξύ Κ.Κ. και Σ.Κ. δεν είναι πάνω σ' αυτά τα βασικότερα σημεία. Είναι πάνω σε λεπτομέρειες που δεν έχουν τίποτε να κάνουν με το ζήτημα αυτό. Είναι διαφορές πάνω στο βαθμό μεταρρυθμίσεων, που στην ουσία δεν έχουν καμιά σημασία.

Πώς θα δράσουν τώρα αυτά τα δύο κόμματα; Το Γαλλικό Κομμουνιστικό Κόμμα έχει ανακοινώσει πως θέλει την συνεργασία με το Σοσιαλιστικό Κόμμα να συνεχισθεί και πραγματικά δεν πρέπει να αποκλείσουμε κάποια συνεργασία μεταξύ των δύο. Η διάσπαση του 1975 για το θέμα της Πορτογαλίας δεν διάρρηξε καιρό και δει-

χνε: κάτι για τις σχέσεις μεταξύ αυτών των δύο κομμάτων.

Το Κ.Κ. κατάφερε στα τελευταία 25 χρόνια να διατηρήσει την εκλογική του δύναμη και βάση στο καθαρά

εργατικό περιβάλλον. Το Σ.Κ. συγκεντρώνει κυρίως τα νέα στρώματα των μισθωτών εργαζομένων. Τα στρώματα αυτή σήμερα αριθμητικά ισοδυναμούν με το παραδοσιακό προλεταριάτο και ή εκλογική δύναμη του Σ.Κ. πάει να ξεπεράσει αυτήν του Κ.Κ. Το 1969 το Σ.Κ. πήρε ένα 5%, στις εκλογές και σήμερα υπολογίζεται γύρω στο 25%. Αυτή ή αλλαγή στον συσχετισμό δυνάμεων στα τελευταία χρόνια έφερε αρκετές ριζικές μεταξή των δύο κομμάτων και επηρέασε ριζικά τις σχέσεις των. Σήμερα, το Σ.Κ. μιλά ανοιχτά για την επιθυμία του να απαλλαχτεί, τελείως από το Κ.Κ. και να αποκτήσει αρκετή εκλογική δύναμη μέσα στην 'Αριστερά, που να μπορεί να συμμετέχει σε κυβερνήσεις και να παίξει ρυθμιστικό ρόλο στη πολιτική ζωή μόνο του. Επίσης ο Μιτερράν θέλει να αποδείξει σε

αρκετούς οπαδούς του πως δεν χρειάζεται τους κομμουνιστές.

Το Κ.Κ. ξέρει πως ή διάσπαση της «Ενωμένης 'Αριστεράς» σημαίνει απομόνωση και για αυτό και στα τελευταία 15 χρόνια βασική πολιτική του Κ.Κ. ήταν ή συμπαχία με το Σ.Κ. Γαλλίας. Από την ημέρα της ίδρύσεως του Σ.Κ. το Κ.Κ. το έβλεπε σαν ένα φορέα μέσω του οποίου μπορούσε να λάβει μέρος και στην κεντρική εξουσία. Ήδη υπήρχε άμεση συμμετοχή στο συνδικαλιστικό και κοινωνικό επίπεδο και το Σ.Κ. έδινε κάλυψη για άμεση συμμετοχή στην Κυβέρνηση. Σήμερα όμως το Σ.Κ. δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί με αυτό τον τρόπο και ή αξιόλογη εκλογική του δύναμη είναι πολύ ενοχλητική στο Κ.Κ.

Τι μπορεί να συμβεί μέχρι τον Μάρτη που θα γίνουν οι εκλογές;

Οι πιθανότητες συμμαχίας του Σ.Κ. με οργανώσεις του κέντρου όπως με τους 'Αριστοκράτες γκαλλιστές είναι λίγες. Αυτό δεν θα το επιτρέψει ή 'Αριστερά του Σ.Κ. Έξ άλλου θα δώσει άφορη στο Κ.Κ. να 'Αριστοποιηθεί και το Σ.Κ. δεν θα μπορεί να συναγωνιστεί το Κ.Κ. στον βιομηχανικό τομέα.

Πιθανό να συμμαχήσει το Σ.Κ. με το Κ.Κ. στο δεύτερο γύρο των εκλογών. Θα κατεβούν στις εκλογές με ξεχωριστά προγράμματα και στο δεύτερο γύρο να υποστηρίξει το ένα το άλλο.

Βεβαίως, λόγω της διαφωνίας και αυτό είναι το πιο πιθανό, ή 'Αριστερά μπορεί να χάσει τις εκλογές. Για αυτό ή ένωπιση όλων των 'Αριστοκράτων δυνάμεων στη Γαλλία για να ήττηθεί ή δεξιά στις ερχόμενες εκλογές πρέπει να είναι: ο στόχος όλων των γνήσιων Γάλλων σοσιαλιστών, κάτω από ένα πρόγραμμα πραγματικά σοσιαλιστικό.



ουσίας και εύκολα θα μπορούσαν να ξεπαροτούν. Οι τρεις κύριες διαφωνίες που αναγγέλθηκαν είναι:

- 1) Το τι πρέπει να είναι το μίνιμουμ ήμερομίσθιο.



Η ΕΔΕΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΓΩΓΗ

Η Έκτελεστική Γραμματεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ καταδικάζει την απαγωγή του γιού του Προέδρου της Δημοκρατίας, κ. Σπύρου Κυπριανού.

Η έγκληματική αυτή ενέργεια υπογραμμίζει με άμεσο τρόπο τον θανασιμο κίνδυνο φασιστικής δράσης ενάντια στον Κυπριακό λαό. Οι έγκληματικές ομάδες που ανασυγκροτούνται από τα υπολείμματα της ΕΟΚΑ Β' δεν διστάζουν - όπως ποτέ δεν δίστασαν - να χρησιμοποιήσουν τις πιο άπαιθρες μέθοδες προκειμένου να συνεχίσουν την δράση τους.

Το ότι αυτές οι ομάδες κατάφεραν να επιβιώσουν ύστερα από την προδοσία της 15ης Ιουλίου είναι ένα θλιβερό γεγονός. Η κλιάρη αντιμετώπισή τους από το κράτος και ή κάλυψή τους από την δεξιά είναι τα πραγματικά αίτια αυτής της επιβίωσης και, σε τελευταία ανάλυση, της απαγωγής. Όσο κι αν εκφράζει ή δεξιά την 'όργη' της για την απαγωγή, κι αν ακόμα αληθινά αντιτίθεται στο συγκεκριμένο έγκλημα δεν επαλλάσσεται από την κύρια ευθύνη. Γιατί ή δεξιά είναι που εμπόδισε την συντριβή των φασιστικών στοιχείων. Η άστική τάξη

μπορεί να διαφωνεί με τη συγκεκριμένη δράση τους. Όμως ξέρει πως, είναι ακριβώς αυτά τα καθάρματα που θα χρησιμοποιήσει ενάντια στον λαό σε κάποιο στάδιο.

Η συντριβή του φασισμού είναι άμεσο καθήκον για τον λαό. Αν δεν θέλουμε να κλάψουμε πολλά θύματα, αν δεν θέλουμε να ξαναζήσουμε την εμπειρία ενός πραξικοπήματος πρέπει οργανωμένα ν' αντιμετωπίσουμε τον κίνδυνο. Η δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής με δημοκρατικό έλεγχο προβάλλει σαν άμεση απαραίτητη ανάγκη. Παράλληλα σε κάθε χωριό, σε κάθε συνοικία πρέπει να δημιουργηθούν επιτροπές επαγρύπνησης και άμυνας ενάντια στον φασισμό. Κάθε καθυστέρηση, κάθε χρονοτριβή μας φέρνει ένα θήμα πιο κοντά στην καταστροφή.

- ΤΣΑΚΚΙΣΤΕ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ
- ΛΑ-Ι-ΚΗ ΠΟΛΙΤΟΦΥΛΑΚΗ
- ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

σοσιαλιστική
ΕΚΦΡΑΣΗ

Η ΑΠΑΓΩΓΗ

ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ της άπαγωγής του Α. Κυπριανού στην πολιτική σκηνή του τόπου είναι κάτι που ακόμα δεν έχει ξεκαθαριστεί. Όποιες και νάταν οι αρχικές προθέσεις των άπαγωγέων το αποτέλεσμα ήταν έντονα πολιτικό: Το κύρος του κ. Κυπριανού ανέβηκε, ο κ. Κληρίδης απέσυρε την υποψηφιότητά του και η άριστερά σπρώχτηκε ακόμα ένα βήμα μακριά από το προσκήνιο. Η αντιπαράθεση «συνεργαζομένων κομμάτων» - ΔΗΣΥ άποφεύχτηκε και η κάθαρση κινδυνεύει να μετατραπεί σε άπλη εξεύρεση αποδιοπομπαίων για τον έθιλασμό των πραγματικών υπευθύνων του πραξικοπήματος. Όσο πιο θάταν άφελές να πει κανείς πως η άπαγωγή ήταν η αίτια όλων αυτών. Η άπαγωγή ήταν άπλως ο καταλύτης για την έπίσπευση διεργασιών που είχαν ήδη αρχίσει.

Η ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ

ΜΕ ΤΗΝ άπαγωγή βγήκε στην έπιφάνεια και πάλι το πρόβλημα των άκροδεξιών τραμπούκων. Είναι θλιβερό το γεγονός ότι τρία χρόνια μετά την εισβολή τα κατάλοιπα της ΕΟΚΑ Β' όχι μόνο έπιζούν αλλά και διατηρούν τις διασυνδέσεις τους, την όργάνωσή της και είναι σε θέση να χτυπήσουν. Για άλλη μια φορά φαίνεται η άδυναμία του κράτους και η έλλειψη θέλησης στο θέμα της αντιμετώπισης του φασισμού. Στην πραγματικότητα ο μόνος άποτελεσματικός τρόπος είναι η όργάνωση και η κινητοποίηση του λαού μπροστά στον κίνδυνο που μας άπειλει. Αυτό άποτελεί ευθύνη όχι μόνο του κράτους αλλά και των όργανώσεων και κομμάτων της έργατικής τάξης. Γιατί στο τέλος - τέλος αυτές άποτελούν τον κύριο στόχο του φασισμού.

Ο ΕΤΖΙΕΒΙΤ

ΜΕ ΤΗΝ άνάθεση της έντολης σχηματισμού κυβερνήσεως στον Έτζιεβίτ η κρίση στην Τουρκία μπαίνει σε μια νέα φάση. Άφου ο Ντεμιρέλ άποτυχε στην προσπάθειά του να έπιβάλει μείωση του βιοτικού εππέδου του Τουρκικού λαού για την «άναστήλωση της οικονομίας» η σκυτάλη περνά στον Έτζιεβίτ. Όσο πιο είναι σχεδόν βέβαιο πως οι προοπτικές δεν διαγράφονται ευνοϊκές για τον νέο πρωθυπουργό. Κι' αν ακόμα έξασφαλίσει ψηφο έμπιστοσύνης οι δυσκολίες που έχει ν' αντιμετωπίσει δεν είναι διαφόρετικές από πριν. Έν τω μεταξύ ώριμάζει ολοένα και περισσότερο η ιδέα για ένα μεγάλο συνασπισμό» Ντεμιρέλ - Έτζιεβίτ. Κάτι τέτοιο θα σημαίνει μια προσωρινή κατάπνιξη της λαϊκής φωνής αναβάλλοντας την κρίση της άρχουσας τάξης για ένα διάστημα.

ΝΕΑ ΚΛΑΣΗ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

ΜΕ ΤΟ νέο χρόνο μια νέα κλάση καλείται στην Έθνική Φρουρά. Όπως πάντοτε το Γεννάρι ή πλειοψηφία των νεοσυλλέκτων άποτελείται από έργαζόμενους νέους που αναγκάστηκαν για οικονομικούς λόγους να έργαστούν αντί να συνεχίσουν τα μαθήματά τους στο σχολείο. Είναι τραγικά στα 17 τους χρόνια να αναγκάζονται να σπερηθούν το μεροκάματο που χρειάζονταν όχι μόνο για να συντηρούν τον έαυτό τους αλλά και να βοηθούν τις οικογένειές τους. Πέρα από την άναγκη για μείωση της θητείας που μπορεί να γίνει δυνατή με τη στράτευση του λαού στα πλαίσια μιας πολιτοφυλακής με δημοκρατικό έλεγχο είναι άπαραίτητο να αύξηθούν οι άπολαβές των στρατιωτών τουλάχιστο σε έπίπεδα που δεν θα διαφέρουν πολύ από το μίνιμουμ έργατικό μεροκάματο.

**ΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΕΤΖΕΒΙΤ
ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ**

Η πολιτικο-οικονομική κρίση που μαστίζει την Τουρκία τώρα και άρκετους μήνες έφτασε τες τελευταίες μέρες στο κατακόρυφό της και όδήγησε στην καταψήφιση και την πτώση της Κυβέρνησης συνασπισμού του Ντεμιρέλ το περασμένο Σάββατο.

Το ξέσπασμα αυτής της τελευταίας πολιτικής κρίσης στην Τουρκία σφραγίζει την τελευταία φάση μιας άπεγνωσμένης προσπάθειας που καταβάλλεται από την πλευρά της Τουρκικής άρχουσας τάξης που στέκεται διχασμένη και άνίκανη μπροστά στην άδήριτη άναγκη να κτίσει τα θεμέλια και να στήσει στα μέτρα της μια κοινωνία που ή ίδια όδήγησε στην κατάρρευση.

Έτσι, το πρόβλημα της εξουσίας στην Τουρκία έξη δλόκληρους μήνες μετά τις εκλογές του περασμένου Ιούνη, όχι μόνο εξακολουθεί να υπάρχει, αλλά διευρύνει ολοένα και περισσότερο το χάσμα ανάμεσα στις δυο σχολές της Τουρκικής κεφαλαιοκρατίας που παλεύουν άπεγνωσμένα

θει και να προλάβει την τελική της κατάρρευση.

Μέσα σ' αυτές τες συνθήκες, ή παταγώδης άποτυχία της προσπάθειας του Ντεμιρέλ να προσφέρει λύσεις στα προβλήματα του Τουρκικού κατεστημένου κίνησε «το πάνω χέρι» των στρατηγών που τραβά στο χώρο της αντιπολίτευσης το τμήμα εκείνο της άρχουσας τάξης που εξακολουθεί να θεωρεί την έμμονή στες παλιές και άναχρονιστικές κοινωνικο-οικονομικές δομές σαν το μοναδικό έμπόδιο και κλείνει το δρόμο σε επικίνδυνες μεταρρυθμίσεις που όδηγούν κατ' ευθείαν στον Κομμουνισμό.

Κάτω απ' αυτές τες συνθήκες προβάλλει σήμερα υποχρεωτικά στο προσκήνιο ή πολιτική Έτζιεβίτ που βλέπει

ζει σήμερα την Τουρκία φαίνεται ότι βάζει μπροστά στους στρατηγούς, άναπάντητα έρωτήματα πάνω στο τι γίνεται μετά από ένα «περίπατο των τόνγκς» που θα τους ανεβάσει στην εξουσία.

Κάτω από αυτό το φακό θεώρησης ή στρατιωτική δικτατορία άποτελεί σήμερα ένα τελευταίο χαρτί στα χέρια του στρατού και οι «πολιτικές λύσεις» προβάλλουν σε πρώτο πλάνο. Το γεγονός αυτό, προκαλεί την μανιασμένη αντίδραση των πιδ άκρικών δεξιών στοιχείων που κλιμακώνουν όργανωμένα την φασιστική βία για να διατηρούν ένα μόνιμα άναμμένο πραξικοπικό για μια άνοιχτή στρατιωτική επέμβαση.

Μέσα σ' αυτές τες συνθήκες, ή άριστερά που στες προηγούμενες εκλογές στη μεγάλη τους πλειοψηφία στάθηκε κοντά στον Έτζιεβίτ γιατί τον έβλεπε να εκπροσωπεί την καλύτερη από τες προσφερόμενες λύσεις, τηρεί σήμερα στάση άναμονής.



να κρατηθούν στην εξουσία και να προλάβουν τον καταποντισμό της με θέσεις και προγράμματα που όσο κι αν δεν μπορούν να δώσουν λύση στα βασικά κοινωνικο-οικονομικά προβλήματα του Τουρκικού λαού, χαρακτηρίζονται έντούτες από από μια διάσταση άπόψεων που κάνει τη μια από τι επιδό πάνω σχολές να στέκεται σε πιδ προχωρημένες θέσεις σε σχέση με την άλλη. Έτσι, ή διαπίστωση που βγαίνει καθαρά με μια άπλη άναδρομή στα γεγονότα έπως εξέλιχτηκαν πάνω στην Τουρκική πολιτική σκηνή μετά τις τελευταίες εκλογές είναι ότι ή παραιτήση Ντεμιρέλ, είναι το άποτέλεσμα μιας άνειρήνευτης άσταμάτητης σύγκρουσης ανάμεσα στους πιδ βασικούς εκπρόσωπους μιας άρχουσας τάξης που στέκεται διχασμένη μπροστά στα μέτρα και τες διαδικασίες που πρέπει να υιοθετήσει για να αυτοαναστηλω-

τον έκμοντερνισμό του σημερινού άστικού χαρακτήρα της τουρκικής κοινωνίας και την προσαρμογή του στα μέτρα του Δυτικοευρωπαϊκού σοσιαλδημοκρατικού μοντέλου να προσφέρει μια μοναδική ευκαιρία διεξόδου από το σημερινό άδιέξοδο και να όδηγει στην άποκατάσταση του κύρους της άρχουσας τάξης. Κι' έλ' αυτά, με μοναδικό άντάλλαγμα όρισμένες άκίνδυνες και άνώδυνες μικροπαραχωρήσεις προς τα άριστερά που δεν θα μπορούν να δάλουν κάτω από κανένα άμεσο και ούσιαστικό κίνδυνο τα συμφέροντα της τουρκικής κεφαλαιοκρατίας.

Μέσα σ' αυτές τες συνθήκες ή ξενοκίνητη κλίμα των στρατηγών που παρακαλούθει και κατευθύνει τα πάντα από το παρασκήνιο τηρεί μια στάση άναμονής. Το άδιέξοδο μπροστά στο όποιο έχουν όδηγηθεί τα πράγματα και το βάθος της κρίσης που μαστί-

Το τουρκικό έργατικό κίνημα όμως έπως προβλήθηκε στες περασμένες εκλογές από τους πολιτικούς φορείς του, δεν φαίνεται να διατηρεί καμια άυταπάτη πάνω σ' ότι άφορά την ούσια και την έκταση των μεταρρυθμίσεων που διακηρύττει: ο Έτζιεβίτ. Άπλως περιμένει μια λιγότερο καταπιεστική πολιτική έναντίον του, πράγμα που θα διευκολύνει ως ένα βαθμό την πάρα πέρα πορεία του.

Κατά τα άλλα στο μυαλό των πιδ συνειδητοποιημένων μαζών του τουρκικού έργαζόμενου στοιχείου είναι άπόλυτα ξεκάθαρο ότι από το άγκάλιασμα με την ΕΟΚ δεν μπορεί να προκύψει τίποτε άλλο από τον έκμοντερνισμό ενός συστήματος έκμετάλλευσης που θα έπιτρέψει στο τουρκικό και δυτικοευρωπαϊκό μονοπωλιακό κεφάλαιο να εκμεταλλεύονται τον Τουρκικό λαό και τους πλουτοπαραγωγικούς του πόρους.

ΚΙΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Του Σάββα Παύλου



ματα της δεκαετίας του 70. Η έκπορταία αυτή έκτός από το ιδεολογικό της περιεχόμενο, συνδέεται φυσικά και με την αναποσώσιμη βιομηχανία αντίμολυσης (που αντί να χτυπάει το κακό στη ρίζα του, απορροφά την υπέρχουσα μόλυση, δημιουργώντας καινούργια προβλήματα μόλυσης, ενεργειακών πηγών κλπ.).

Οι εταιρείες που προκαλούν τη μεγαλύτερη μόλυση, ασχολούνται επίσης και με την βιομηχανία αντιμεόλυσης (ΕΣΣΟ, Μπένγκ, Στάντοντ 'Οιλ). Όπως μας την λέει κυνικά το περιοδικό του συλλόγου των Γάλλων βιομηχάνων Usine Nouvelle. «Χάρη στους φορολογούμενους που είναι πρόθυμοι, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, να πληρώσουν τα έξοδα της μάχης εναντίον της μόλυσης, η βιομηχανία αντιμεόλυσης θα αποτελέσει μία νέα προσηθητική δύναμη, (ΠΗΓΗ ΚΕΡΑΟΤΣ (τά κεφαλαία δικιά μας) γ' αυτούς που πρώτοι θα κατακτήσουν αυτή τη καινούργια και άπειρη αγορά».

Φυσικά οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις θα βγάλουν κι' από εδώ τα κέρδη τους χωρ' το πρόβλημα να λυθεί. Γι' αυτό και τα μέχρι τώρα κινήματα, δεν προσφέρουν την τελειωτική λύση. Τρεις ήταν μέχρι τώρα οι κύριες κατευθύνσεις του οικολογικού κινήματος. Α) 'Η ομάδα των τεχνοκρατών που προσπαθεί να μαλαώσει την κατάσταση βελτιώνοντας όσο το δυνατό γρηγορότερα μερικές λίστες χωρ' να λύσει την τελειωτική λύση του προβλήματος. Β) Είναι τα μέλη των μεσοαστικών και μικροαστικών στρωμάτων που οργανώνονται σε συλλόγους που πολλές φορές έχουν ατείολλη μηχανική αλλά ή δραστηριότητα τους περιορίζεται σε μεμονωμένες ενέργειες (μυθοκόπρισμα ενός πρόγοντος, κινητοποίηση για να απαγορευτεί ή ίδρυση ενός εργοστασίου που θα μολύνει πολύ το περιβάλλον. Το πρόβλημα όμως δεν λύνεται έτσι γιατί αν πετύχει η κινητοποίηση και δεν ιδρυθεί στην περιοχή τους το εργοστάσιο, θα ιδρυθεί σε άλλη περιοχή που δεν υπάρχει μεγάλη αντίθεση. Γ) Είναι οι ομάδες των καλών χίπις της δεκαετίας του 60, ξεπεσμένοι της μεσαίας τάξης, περιθωριακά στω χείρα που έχουν αποτραβηχτεί σε αγροτικές κοινότητες, προσπαθώντας να ζήσουν ένα εφιαρκικό τρόπο ζωής». Παράγουν μόνες τους τα αναγκαία για τη ζωή, και ζουν με γεωργικά προϊόντα. 'Ιδεολογικά τείνουν στην οικισμισμό και τον σεχταρισμό. ('Εν τω σπιντέργκε = Κρητική της πολιτικής οικολογίας). Όλες αυτές οι κινήσεις είναι φανερό πως δεν προσφέρουν λύση στο θέμα. 'Η ανατροπή του καπιταλισμού, του τρόπου παραγωγής του της ιδεολογίας του, των κοινωνικών σχέσεων και θεσμών του, ή σοσιαλιστική αλλαγή είναι ανάγκη για να μπορούμε ή ανθρώπινη ν' αλξήσει σε ένα σωστό φυσικό περιβάλλον, σε μία ποιότητα ζωής.

ΜΟΛΥΝΣΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ

Μετά από την ανάλυση των επιπτώσεων του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής πάνω στο περιβάλλον είναι υποβ' φυσική ή ερώτηση: Δεν υπάρχει μόλυση στην Σοβιετική Ένωση και στις 'Ανατολικές χώρες; 'Η απάντηση είναι ότι έχουμε και εκεί μόλυση της φύσης: Πριν αναλύσουμε αυτό το θέμα θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι είναι άσχετα με μικρή από τις καπιταλιστικές χώρες. 'Η σχεδιασμένη Σοβιετική οικονομία δοηθά στην αμβλύνση του προβλήματος. 'Η μόλυση που υπάρχει είναι γιατί έχουμε εδώ την γραφειοκρατία, που έξω από την εργατική τάξη διεθύνει την παραγωγή. 'Γράφει προγραμματισμός και παραγωγή που δικαιώνει και σταθεροποιεί την γραφειοκρατική εξουσία. Όταν ή εργατική τάξη δεν έχει πλήρη εξουσία στα μέσα παραγωγής, όταν δεν έχουμε την κοινοτική αυτονομία για τις ταπικές υποθέσεις και πλήρη ανάπτυξη των σοσιαλιστικών παραγωγών σχέσεων, το πρόβλημα της μόλυσης του περιβάλλοντος υπάρχει όπως και άλλα προβλήματα (άλλοτρίως όταν δεν έχουμε την κοινοτική αυτονομία για τις ταπικές υποθέσεις και πλήρη ανάπτυξη των σοσιαλιστικών παραγωγών σχέσεων, το πρόβλημα της μόλυσης του περιβάλλοντος υπάρχει και στη Κύπρο.

Πανομοιότητα τωρ' και στη Λεμεσό καταστρέφεται ή παραλία της από θβλια χύσιματα. Φυσικά ή κυβέρνηση εξαποσώσοντας το μεγάλο κεφάλαιο δεν επεμβαίνει. Και φαίνεται ότι το «Δασοδόν» με από τις πιο δημοφες περιοχές της Λεμεσού που είναι μία παραλία προσήτη στο λαό θα οικοδομηθεί από το κεφάλαιο και θα απαγορευτεί το πλησίον εκεί για κινάνο. Παρά τις αντιρροήσεις προοδευτικών οργανώσεων ή Κυβέρνηση έχει αποδείξει ότι στρέφεται στην άποψη της περιοχής ελασσόδιου στους κεφαλοκράτες για αντιμεόλυση. Παρόλληλα μ' αυτό ή παραλία της Λεμεσού μολύνεται από το πετρέλαιο των πλοίων που χρησιμοποιούν το λιμάνι της.

Ένας άλλος μεγάλος παράγοντας μόλυσης του περιβάλλοντος στην Λεμεσό είναι το εργοστάσιο 'Τοιμάντων Βασιλικός. Τα απόβλητα αυτού του εργοστασίου μολύνουν την θάλασσα. 'Πδη υπάρχουν ένδειξεις ότι ή θάλασσα ζωη μερικά χιλιόμετρα γύρω από το εργοστάσιο έχει νεκρωθεί πλήρως.

Και στη Λάρνακα υπάρχει μόλυση από το πετρέλαιο. 'Η ανάγκη της προστασίας του περιβάλλοντος υπάρχει και στη Κύπρο. 'Η οικολογική και ή οικοδόμηση χωρ' να λυθάνεται ίσ'



Προγραμματισμένη άχρηστευση

Στη προσπάθειά του ο καπιταλισμός να αλξήσει τα κέρδη του αδιαφορώντας για τη μόλυση του περιβάλλοντος, φροντίζει να προγραμματίζει την καταστροφή των προϊόντων που παράγει, για να δημιουργεί κι' άλλη ζήτηση.

'Η εταιρεία «Φίλιπς» είχε εφεύρει το 1938 λάμπες με διάρκεια ζωής 10,000 ώρες (10 χρόνια περίπου). 'Η εταιρεία όμως επένδυσε νέο κεφάλαιο για την παραγωγή καινούργιου τύπου λάμπας με

διάρκεια ζωής 1,000 ώρες (1 χρόνο περίπου) για να επιταχύνει τη κυκλοφορία του κεφαλαίου και — με σημαντική σπατάλη — να πετύχει μεγαλύτερο κέρδος.

Τό ίδιο ισχύει και για τις συνθετικές ίνες (ή ανθεκτικότητα των οποίων, ίβως για τις γυναίκες κάλτσες, μειώνεται διαρκώς) ή για τα αυτοκίνητα τα οποία σκόπιμα περιέχουν κομμάτια που άχρηστεύονται γρήγορα.

Στην προηγούμενη έκδοση της Σοσιαλιστικής 'Εκφρασης έγινε αναφορά στην οδύνη του προβλήματος της μόλυσης του περιβάλλοντος καθώς και στην ανανώριση αυτού του προβλήματος από όλους.

'Η ύποκρισία και ή βρωμιά όλων όσων υποστηρίζουν το καπιταλιστικό σύστημα είναι όπι μιλούν για την μόλυση του περιβάλλοντος σαν να γίνεται αυτή από μόνη της, σαν να μην υπάρχει σχέση ανάμεσα στο κοινωνικό σύστημα και την καταστροφή του περιβάλλοντος, ενώ είναι ξεκάθρο ότι ή εξέλιξη του καπιταλισμού σημαδεύει ανεξίτηλα τη φύση.

Οι καπιταλιστές όμως α) ή άποκοθούν το θέμα της μόλυσης του περιβάλλοντος ή β) το πρόβλημα σε στήλ σκανδαλοθηρικό θέμα και δημιουργούν επιπλέον οικολογικές μόδες ή γ) το πρόβλημα τελευταία πολύ ταχτικά γιατί ο καπιταλισμός που μολύνει τη φύση βρ'κε ένα άλλο τρόπο να βγάει κέρδη, τη βιομηχανία αντιμεόλυσης.

Σ' αυτό το πλαίσιο εντάσσεται ή έκπορταία που εξέγγελε στις αρχές του 1970 ο Νίξον για την προστασία του περιβάλλοντος. Μέσα σε λίγες μέρες, τα σημαντικότερα 'Αμερικανικά δημοσιογραφικά όργανα (Τάιμς, Νιούσγουικ, Λάιφ κλπ.) άρχισαν να ασχολούνται με πάθος με την μόλυση του περιβάλλοντος. Το περιοδικό των 'Αμερικανών επιχειρηματιών «Fortune» χαρακτηρίζει τη μόλυση σαν ένα από τα σημαντικότερα προβλή-

Και στην Κύπρο οξύ το πρόβλημα της μόλυσης

ΚΑΙ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ

Το πρόβλημα της μόλυσης του περιβάλλοντος είναι οξύ και στη Κύπρο. 'Πδη στην 'Αμμόχωστη πριν την υποδούλωση της από Τουρκικά στρατεύματα κατοχ'ς το άνω εργοστάσιο που θα μολύνει πολύ το περιβάλλον. Το πρόβλημα όμως δεν λύνεται έτσι γιατί αν πετύχει η κινητοποίηση και δεν ιδρυθεί στην περιοχή τους το εργοστάσιο, θα ιδρυθεί σε άλλη περιοχή που δεν υπάρχει μεγάλη αντίθεση. Γ) Είναι οι ομάδες των καλών χίπις της δεκαετίας του 60, ξεπεσμένοι της μεσαίας τάξης, περιθωριακά στω χείρα που έχουν αποτραβηχτεί σε αγροτικές κοινότητες, προσπαθώντας να ζήσουν ένα εφιαρκικό τρόπο ζωής». Παράγουν μόνες τους τα αναγκαία για τη ζωή, και ζουν με γεωργικά προϊόντα. 'Ιδεολογικά τείνουν στην οικισμισμό και τον σεχταρισμό. ('Εν τω σπιντέργκε = Κρητική της πολιτικής οικολογίας). Όλες αυτές οι κινήσεις είναι φανερό πως δεν προσφέρουν λύση στο θέμα. 'Η ανατροπή του καπιταλισμού, του τρόπου παραγωγής του της ιδεολογίας του, των κοινωνικών σχέσεων και θεσμών του, ή σοσιαλιστική αλλαγή είναι ανάγκη για να μπορούμε ή ανθρώπινη ν' αλξήσει σε ένα σωστό φυσικό περιβάλλον, σε μία ποιότητα ζωής.

οψη ή ομορφιά του τοπίου, ή μόλυση της θάλασσας του άέρα και της γης από τα εργοστάσια είναι μερικές από τις καταστροφές που προκαλεί το καπιταλιστικό και ξένο κεφάλαιο στην Κύπρο. Χαρακτηριστικά όθιμοι από Κυπριακή επιμερίδα ένα ομορπ'ο σχετικά μ' αυτό το θέμα που δημοσιεύτηκε πριν μερικές βδομάδες. ΛΑΡΝΑΚΑ, 13 (Του ανταποκριτού μας). — Οι διαμε-

τρικές των κατοίκων του χωριού Τρούλλοι άρχισαν πριν δύο πενήντα χρόνια, όταν το εργοστάσιο φαιοχρώματος, που θύισκεται λίγο πριν την είσοδο του χωριού, άρχισε το έλεμα της πέτριας. Λέγον οι κάτοικοι: «'Η σκόνη του εργοστασίου διασκορπείται στην ατμόσφαιρα και είναι καταστρεπτική τόσο για την κτηνοτροφία όσο και για την γεωργία».

Μάθαμε για το πρόβλημα των κατοίκων του χωριού και πήγαμε για να δούμε από κοντά την κατάσταση. Πριν φθάσουμε στο χωριό είδαμε την καπνοδόχο του εργοστασίου να θγάζει σε μεγάλο ύψος τον καπνό και την σκόνη, ή οποία με τον πνέοντα άνεμο μεταφέρεται στους άγρους και τους δίνει ένα καφέ χρώμα. Μίλησαμε με άκετους από τους κατοίκους του χωριού οι ό-

ποιοι μας εξέθεσαν το πρόβλημα τους: Κ. Παύλου: «Είμαι βοσκόσ και έχω κοπάδι. Από το καλοκαίρι μου ψύφισαν τρία πρόβατα. Όταν τά πήρα στο Κτηνιατρείο μου είπαν, μετά από αναλύσεις, ότι τα ζώα ψύφισαν από χάλκωση. 'Η ασθένεια προέχεται από το ότι τα ζώα έφαγαν χόρτα, στα όποια έπληξε σκόνη φαιοχρώματος. Έχω πολλά άλλα ζώα που ήδη είναι άρρωστα και θεραπεία δεν υπάρχει». Θ. Κοζάκου: «Είμαι γεωργός και κτηνοτρόφος. Μου εψύφισαν 15 πρόβατα. 'Η παραγωγή των χωραφιών, των έλιών και των χωροπιών μου είναι ή μισή της κανονικής. Και όλα αυτά λόγω της σκόνης. Αν δεν φύγει από την ενοστάσιο θα καταστραφούμε. Κινδυνεύει και ή βγεια μας».

Α. Γαβρήλ: «Μου εψύφισαν 36 πρόβατα. Τα δέντρα μου καταστράφηκαν. Είμαι σε απόγνωση». Α. Χ' 'Αντώνης: «Έχασα με άόληλη περιουσία. Μου ψύφισαν 81 πρόβατα. Έχω πληρώσει μέχρι σήμερα... περί τις £500, για φάρμακα και ενέσεις. Κάθε μέρα πηγαίνω στο Κτηνιατρείο, για να πάρω τα νεκρά ζώα και να πάρω φάρμακα. Δεν μ'ας φτάνει ποτέ οι Τούρκοι πησαν τα μου χωράμια μας, το εργοστάσιο μας κατέστρεψε τα άλλα μου. Πήγαμε στον 'Εσαρχο και μ'ας είπαν ότι δεν είναι της άμοιότητός του. Το Κτηνιατρείο λέγει, ότι τα ζώα μας φορουν από την σκόνη. Τι περιμένει ή Κυβέρνηση για να κλείσει το εργοστάσιο; Πριν από έξι μήνα γράψαμε επιστολές στις εφημερίδες, αλλά κανένας άξιόμοσος δεν συνηθήθηκε να μ'ας έπισκεφθεί να δ' από κοντά το πρόβλημα μας. Τι θέλει ή Κυβέρνηση, να ψύφουμε από το χωριό να το μίσουν οι Τούρκοι ψύφισαν 13 πρόβατα από χάλκωση. Για κάθε πρόβατο που φονά πληρώνουμε και τρεις — τέσσερις λίρες. Έξοδα να τα φέ-



ψωρία νεκρά στην Έλευσία. Εικόνα σχεδόν καθημερινή στην πιο ρυπαρή περιοχή της 'Αττικής. Στην Έλευσία το 'Ελληνικό κεφάλαιο έχει εκεί μια από τις μεγαλύτερες βιομηχανικές περιοχές. Σιγά —



σιγά μία σταθερό, ή θάλασσα ζωη στον Σαρωνικό σθύνει και απλώνεται το τίποτα. Το κεφάλαιο ποτέ δεν θα κόψει από τα κέρδη του για να μη μολύνει το περιβάλλον.



Β ΜΕΡΟΣ

Ενας χείμαρρος που βγάζει στη θάλασσα όλα τα δηλητήρια που κύνουν τα διάφορα εργοστάσια. 'Η οικονομική ανάπτυξη στην ύπρησία του... θανάτου. Πόσο θα άντέξει άραγε το ύπρηστικό ο' αυτή την άδικοκτη υποδούλωση της οικολογικής του ισορροπίας;

Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΔΡΑΝΕΙΑΣ

Στην περασμένη έκδοση της Σ. Ε. κάναμε μία προσπάθεια να δούμε όρισμένες πτυχές της πρόσφατης κυπριακής ιστορίας και να εξασκρίθωσουμε τον βαθμό της ευθύνης που βαρύνει τους πολιτικούς φορείς του κινήματος. Στο παρόν σημείωμα θα συμπληρώσουμε τις παρατηρήσεις που κάναμε σχετικά με τη μεθοδολογική βάση της πολιτικής που ακολουθήθηκε, κοιτάζοντας μία άλλη πολύ βασική πτυχή του όλου θέματος, τις επιπτώσεις που είχε η πολιτική τούτη στη διαμόρφωση της συνείδησης των μαζών, αλλά, πρώτιστα, τη γενικότερη αντίληψη για το ρόλο των μαζών στη διαμόρφωση της ιστορίας.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΦΟΡΕΑ ΚΑΙ ΜΑΖΩΝ

Ο μηχανιστικός υλισμός που βλέπει όλα τα ιστορικά φαινόμενα και εξελίξεις σαν απλή αντανάκλαση των αντικειμενικών συνθηκών, (τις δροίτες με τη σειρά τους θεωρεί σα δοσμένες και αμετάβλητες) παραγνωρίζει, όπως αναφέραμε στην περασμένη έκδοση, τον ανθρώπινο ρόλο στη διάπλαση της ιστορίας. Τούτη η αντίληψη οδηγεί συχνά σε μία συγκεκριμένη στάση της ηγεσίας απέναντι στις μάζες: Η ταξική συνείδηση των μαζών τείνει να θεωρείται σαν απλή απόρροια της καθοδήγησης εκείνων που «γνωρίζουν» να έρμηνεύουν τους «νόμους» του επ'στημονικού σοσιαλισμού. Άφου, δηλαδή, τούτη η μέθοδος θεωρητικής των πραγμάτων οδηγεί αρχικά στην παραγνωρίση του ανεξάρτητου ρόλου της εργατικής τάξης σαν φορέα της αλλαγής, εύκολα φτάνει στο επόμενο βήμα του να εναποθέσει τούτο το ρόλο σ' εκείνους που «γνωρίζουν» να έρμηνεύουν τα δεδομένα, δηλαδή στο κόμμα. Το επόμενο βήμα είναι η θεώρηση της συνείδησης των μαζών σαν απλού δημιουργήματος του κόμματος.

Η μέθοδος τούτη οδηγεί στην υποκατάσταση του ανεξάρτητου ρόλου των μαζών από τον πολιτικό φορέα, ενώ η διαλεκτική μέθοδος προσδίδει στον ρόλο της ίδιας της καταπιεσμένης τάξης την πρωταρχική σημασία. Η επαναστατική της φύση απορρέει από τη θέση της μέσα στην παραγωγική διαδικασία.

Οι πιο πάνω παρατηρήσεις δεν πρέπει να εκληφθούν σαν απέναντι προς οποιοδήποτε κόμμα ή μορφή οργάνωσης. Η οργάνωση των πιο αγωνιστικών στελεχών της εργατικής τάξης είναι άναγκαία, όμως σε καμιά περίπτωση το κόμμα δεν θα πρέπει να ξεχνά πως φορέας της επαναστατικής αλλαγής είναι η ίδια η εργατική τάξη.

Μέσα στα τελευταία τουλάχιστο 20 χρόνια η εργατική τάξη της Κύπρου αντιμετώπισε σαν παθητικός δέκτης των οδηγιών του κόμματος. Η στάση τούτη ενισχύθηκε τουλάχιστο μέχρι το πραξικόπημα και την εισβολή από την αναπτυσσόμενη οικονομία και την εθροιστη αλλά σχετικά μακρόχρονη περίοδο ειρήνης που διάρκεσε. Από την άλλη τα αθόρυπα ξεσηκώματα των μαζών συμβαίνουν μόνο σε περιόδους κρίσης. Και η Κύπρος δεν αποτέλεσε εξαίρεση. Η περίοδος του πραξικοπήματος και του μεταπραξικοπήματος (ιδιαίτερα εις την περίοδο του μεταπραξικοπήματος) χαρακτηρίζεται από την αντίσταση του λαού και τις δυναμικές διαδηλώσεις του ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τους πρόκτορές του.

ΟΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΕΣ ΣΤΥΝΘΗΚΕΣ, Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΚΑΙ Η ΣΤΥΝΕΙΔΗΣΗ ΤΩΝ ΜΑΖΩΝ

Η συνειδητοποίηση του κινήματος βρίσκεται σε επίπεδα χαμηλά και σε σοβαρή αφαντιστικότητα με τις συνθήκες που επικρατούν. Παρ' όλο τούτο η κατάσταση είναι καλύτερη απ' ό,τι ήταν προπραξικοπηματικά. Αν μη τι άλλο, δεν υπάρχει σήμερα μία κοινωνία που εθμερεί οικονομικά και από την άλλη οι διαδοχικές υποχωρήσεις της άρχουσας τάξης απέναντι στον ιμπεριαλισμό οδηγούν σιγά - σιγά τα πλατεία λαϊκά στρώματα στην κατανόηση της απάτης της άρχουσας τάξης, που καλεί τους εργαζομένους να υποστούν οικονομικές θυσίες για χάρη ενός απελευθερωτικού αγώνα που δεν γίνεται.

Η συνείδηση των μαζών είναι ένα θέμα πολύπλοκο. Συναρτάται με τις τρέχουσες συνθήκες, με το παρελθόν αλλά και με την πολιτική και ιδεολογική δουλειά των πολιτικών φορέων. Πιο πάνω αναφέραμε πως η συνειδητοποίηση των μαζών δεν είναι απλή απόρροια του κόμματος, αλλά υπάρχει μία διαλεκτική σχέση αλληλοεξάρτησης ανάμεσα στα δύο. Σαφώς το κόμμα μπορεί να καθυστερήσει ή να επιταχύνει τη συνειδητοποίηση των μαζών, όμως οι μάζες δεν μπορούν να αντιμετωπισθούν σαν τάγμα υπάκουο στον ταγματάρχη κάτω από οποιοδήποτε συνθήκες. Με μία τέτοια στάση αν οι οδηγίες δεν εκφράζουν τις επιθυμίες των μαζών οδηγείται κανείς αναπόφευκτα στην αποτυχία του κινήματος αλλά και στην αποτυχία του κόμματος που υιοθετεί τέτοια αντιμετώπιση.

Καλώς ή κακώς, στην Κύπρο, κυριάρχησε την τελευταία εικοσιμέσα στην συνείδηση των μαζών το Κυπριακό πρόβλημα παρά οτιδήποτε άλλο. Ο πρωταρχικός λόγος ήταν πως οι πολλές κρίσεις ξεσπούσαν γύρω από το Κυπριακό και ίσχυε γύρω από οικονομικά προβλήματα. (Η σύνδεση των δύο μόλις τώρα άρχισε να γίνεται αντιληπτή από τον λαό, σε μία περίοδο που ο κυπριακός καπιταλισμός, εξωφθαλματικά, δεν μπορεί να εγγυηθεί ένα σίγουρο οικονομικό μέλλον). Όχι λιγότερο σημαντικό παράγοντα στη διαμόρφωση συνείδησης υπήρξε ο εθνικισμός που πήρε τη συγκεκριμένη μορφή του αντι-τουρκισμού. Ο εθνικισμός της ελληνοκυπριακής κοινότητας χρονολογείται από παλιά και μερικώς έλειτο οργισσε σαν ανεξάρτητη και αυτονομημένη δύναμη. Από την άλλη ενισχύθηκε κατά καιρούς από την άρχουσα τάξη, αλλά και από την πολιτική της άριστερας, που μέσα στα πλαίσια μιας πλατειάς συμμαχίας με την άρχουσα τάξη, δεν κατάφερε να διαχωρίσει αποτελεσματικά την ουσία του απελευθερωτικού αντιιμπεριαλιστικού αγώνα από εθνικιστικούς προσανατολισμούς.

Πέρα απ' αυτό το ότι στα μια



λά του κόσμου κυριάρχησε η πολιτική έκφραση του Κυπριακού όφειλται και στην πολιτική της άριστερας που, με μεγάλη επιμονή διαχωρίζει για χρόνια τους κοινωνικούς αγώνες από τον απελευθερωτικό αγώνα.

Η πολύχρονη διάρκεια του κυπριακού προβλήματος (καθώς και η οικονομική άνοδος της περιόδου 1960 - 1974) εδύνησε την πολιτική της άριστερας στο να μη αντιμετώπισει στη διάρκεια αυτής της περιόδου σοβαρή πρόκληση από τη βάση της. Τέτοια σοβαρή πρόκληση στην κρίση του 1974, που έκτονώθηκε, όμως, με την κάθοδο του Μακαρίου στην Κύπρο.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΚΑΙ Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΔΡΑΝΕΙΑΣ

Η πολιτική της άριστερας έχει για χρόνια σαν κεντρικό άξονα τη σχεδόν άνευ όρων συνεργασία με την άρχουσα τάξη. Η πολιτική τούτη βρίσκει τη θεωρητική της θεμελίωση στην θεωρία των πλατειών συμμαχιών (ή κυπριακή όμως άριστερά δεν μπήκε ακόμα, εν τούτοις, στον κόπο να διευκρινίσει κάτω από ποιάς τάξης την άρχουσα γίνεται τούτη η συμμαχία) και στη θεοποίηση των αντικειμενικών συνθηκών. Στην περασμένη έκδοση της Σ. Ε. δείξαμε πως τούτες οι σημερινές άθλιες και ανπόφορες αντικειμενικές συνθήκες διαμορφώθηκαν ιστορικά και από τη στάση της ίδιας της άριστερας.

Πέρα όμως από τη διαμόρφωση των αντικειμενικών συνθηκών έχει διαμορφωθεί μέσα στους κόλπους του ΑΚΕΛ και μία συγκεκριμένη ιδεολογική τοποθέτηση που κύριος άξονας της είναι η αδράνεια. Θεωρείται πια έντελώς φυσικό ο διαχωρισμός κοινωνικών αγώνων και απελευθερωτικού αγώνα. Το θέμα δεν χωρά πια καμιά συζήτηση. Σαν αποτέλεσμα θεωρείται φυσική η χωρική πρόγραμμα συνεργασία με τη δεξιά, συνεργασία δηλαδή με το πρόγραμμα της δεξιάς. Τον αντιφασιστικό αγώνα υποκατάστησε εκείνο το ανεπανόρθωτο «εμείς προειδοποιήσαμε την κυβέρνηση...».

Την λαϊκή συμμετοχή στον αγώνα έχουν υποκαταστήσει οι πολιτισμικές συμμετοχές διαφόρων παραγόντων σε συνέδρια και τού μάζεμα ψηφισμάτων χωρίς αντίκρουσμα. Η άμυνα του τύπου

αφήνεται στα χέρια της δεξιάς και των άξιοματικών της ελληνικής κυβέρνησης ενώ το αίτημα για την δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής καταδικάζεται ή συσκοτίζεται. Τα κοινωνικά και οικονομικά αίτηματα των εργαζομένων ρυθμίζονται με την έξοδο τους στο έξωτερικό — μερικώς κάτω από την διοργάνωση του έγγειργματος από τις συντεχνίες — ή ρυθμίζονται από τον κώδικα διομηχανικών σχέσεων σε συνεργασία με τους εργοδότες και την κυβέρνηση.

Διακινδυνεύοντας ένα ιστορικό αναχρονισμό ή στάση της άριστερας μπορεί να χαρακτηριστεί σαν μόνιμη «άψογη στάση». Ίσως η δήλωση του κ. Ζιαρτίδη ηγέτη της ΠΕΟ ότι η πολιτική του ιστορικού συμβιβασμού έχει πρώτα υιοθετηθεί στην Κύπρο να αποδίδει πολύ καλά τους ιδεολογικούς προσανατολισμούς της άριστερας.

Το θέμα όμως που έχει πιο μεγάλη σημασία είναι οι επιπτώσεις αυτής της ιδεολογίας πάνω στη συνείδηση των μαζών. Σίγουρα δεν υποδοθή τις μάζες στην κατανόηση της φύσης του συστήματος στο οποίο ζούμε. Η επίπτωση πρέπει να υπήρξε σοβαρή αν ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η πολιτική τούτη συνεχίζεται για μια σειράν ετών. Τυποποιήθηκε, όπως φορτικά αναφέραμε από την οικονομική άνοδο της περιόδου 1960-74 και τη σχετική ανήσυχη ήρεμία που επικράτησε. Σήμερα όμως τα πράγματα είναι διαφορετικά. Η οικονομία έχει προβλήματα. Η άρχουσα τάξη, με τους διάφορους φορείς της, άμεσα ή έμμεσα ζητά θυσίες από τους εργαζομένους. Ταυτόχρονα, ακολουθεί μία πορεία υποχωρήσεων στο πολιτικό θέμα. Οι αμερικάνοι χρηματοδοτούν γενναίως τον οικιστικό πρόγραμμα της κυβέρνησης για

τέ στέγαση των προσφύγων. Ο λαός χαρακτηρίζεται από έλλειψη αγωνιστικότητας και κυνισμό. Τούτη είναι μία διαπίστωση που γίνεται από όλους σχεδόν τους ξένους παρατηρητές, αλλά αποδεικνύεται έμπειρικά από οποιοδήποτε κάνει τον κόπο να μιλήσει με τον κόσμο.

Είναι η φυσική αντίδραση των μαζών που δεν βλέπουν ακόμα μπροστά τους καμιά διέξοδο. Είναι μία ένδειξη πως η συνείδηση των μαζών δεν είναι απλό απότοκο της πολιτικής του πολιτικού φορέα. Οι μάζες δεν είναι ενθουσιασμένες με την πολιτική της άριστερας. Κανένας δεν μπορεί να είναι ικανοποιημένος με το τι γίνεται σ' εσωτερικό μέτωπο, αφήνοντας κατά μέρος τις διεθνείς πτυχές του Κυπριακού.

Η πολιτική της αδράνειας μπορεί, βέβαια, για ένα διάστημα να ξεγελάσει και να επηρεάσει αρνητικά τη διάθεση του λαού. Δεν μπορεί, όμως, να ακολουθείται μόνιμα γιατί βρίσκεται σε πλήρη αναντιστοιχία προς την κατάσταση καταπίεσης των μαζών τόσο στον καθημερινό τους αγώνα για οικονομική επίβωση, όσο και στο καθαρά πολιτικό επίπεδο με τη συνέχιση της διχοτόμησης και του διαχωρισμού των ανθρώπων από τα σπίτια τους. Μπορεί, βέβαια, η πολιτική τούτη να βλάψει το λαϊκό αγώνα... και πεποίθηση τούτου του άρθρου είναι ότι τον έχει βλάψει. Όμως οι μάζες θα υπαγορεύσουν την αλλαγή μέσα από τους παληούς ή και νέους φορείς.

Ήδη το πρόγραμμα της ΕΔΕΚ είναι μία έλπιδα για το μέλλον. Κρατεί ανοιχτή μία διέξοδο. Είναι φυσικό να απορροφηθεί από τη δεξιά. Όμως ανοίγει το δρόμο για το ξανάνοημα μιας υπαλλαχτικής πορείας, για να μπορέσει ο λαός να συνεχίσει τον αγώνα.



Όπερέττα

ΠΛΕΥΡΑ Α άρ. 1: Τό ΠΑΔΗΚ δεξιώθηκε τόν Αχιλλέα Κυπριανού. Τό ΠΕΑΜ τίμησε σέ συγκέντρωση τόν Α. Κυπριανού. Τό ΔΗΚΟ έπίσης. Ή ΝΕΔΗΚ τόν άνεκήρυξε έπίτιμο πρόεδρό της. Τό Παγκύπριο Γυμνάσιο Άρρένων Κύκκου τόν κάλεσε στή γιορτή του. Δηλώσεις: Συνέντευξη τού Α. Κυπριανού.

Οί έφημερίδες: Ή νεολαία βρήκε τό ίνδαλμά της. Τό ΑΚΕΛ: Ο Α. Κυπριανού σύμβολο της νεολαίας.

ΠΛΕΥΡΑ Α άρ. 2: Ο άρχισαργάας Βάσος Παυλίδης έμφανίσθηκε στή Λεμεσό. Ο Βάσος Παυλίδης έμφανίσθηκε στή Λευκωσία μέσα σέ αυτοκίνητο. Δέν θά φύγει από την Κύπρο ο άπαγωγέας. Δηλώσεις τού άρχισαργάα Β. Παυλίδη. Συνέντευξη τού άπαγωγέα Β. Παυλίδη σέ έφημερίδα.

Πλευρά Β: Κι' έμεις; Έμεις οί άλλοι; Πού είδαμε άλλωστε της πολιτικής σκηνής, άγνόηση προγραμμάτων και καταστάσεων μ' αυτό τό γεγονός, σκεφτόμαστε:

Ταυτιστείτε — ύποσυνείδητα — μέ τόν Β. Παυλίδη, μήν τό δηλώσετε όμως ξεκάθαρα, ή ήθική τού συστήματος δέν τό έπιτρέπει. Γιατί δέν πρόκειται νά διακυνδυνεύσετε τίποτε.

Στό σύστημα πού ζούμε τά δυό πρότυπα άλληλοσυμπληρώνονται και λειτουργούν μα-

ζί χωρίς νά αποκλείει τό ένα τό άλλο.

Είναι τά μέρη 1 και 2 τής πλευράς Α.

Έμεις όμως πού τρέχουμε για τό μεροκάματο από τίς 6½ κάθε πρωί, πού τό μεροκάματο της γυναίκας μας δέν φτάνει νά πληρώσουμε τό νοίκιο όσο για νά μπορούμε νά ξαναδουλέψουμε την άλλη μέρα πού καταπιεζόμαστε και άλλοτριωνόμαστε στό εργοστάσιο, στό γραφείο, στην ύπηρεσία, κάνουμε μερικές σκέψεις:

Ήν κάποιος έκανε όχι ατή την ένέργεια της άπαγωγής αλλά μία άλλη, πιο μικρή αλλά έξω από τά άστικά πλαίσια νομιμότητας για νά προωθήσει την άριστερή του ιδεολογία και πίστη, για νά ζητήσει άδξηση των μεροκαμάτων πείνας της εργατικής τάξης, για νά μή περάσουν στά τσαντήρια και στίς παράγκες τέταρτο χεϊμόνα οί πρόσφυγες είμαστε σίγουροι ότι την άλλη μέρα δέν θά ζούσε, ή θάταν στά σίδερα. Ταυτόχρονα θά έξαπολύτανε ένα άληθινό πογκρόμ ένάντια στην εργατική τάξη και τίς οργανώσεις της.

Τό καθαριμάκι όμως ο Β. Παυλίδης δίνει συνεντεύξεις σέ στυλ στάρ τού Χόλλυγουντ, ο άστικός Τύπος προβάλλει τίς κινήσεις του, άκόμα λίγο θά μάθουμε τι τοιγάρο καπνίζει και τι καφέ πίνει.

Όλα αυτά μας ξαναεξηχούν καλύτερα για τό θράσος, τό ψευτομαγγιλίκι και ψευτοηρωϊκί όλων των ΕΟΚΑ θηατατζήδων και φασιστών στην Κύπρο. Ξέρουν πολύ καλά ότι μπορούν νά κάνουν ετιδήποτε — κι' άς παρυσιάζονται ότι διακυνδυνεύουν — χωρίς νά πάθουν τίποτε. Αυτοί οί άνθρωποι μπορεί νά δολοφονήσουν, νά τραμπουκί-

ζουν, νά τρομοκρατούν, νά συνωμοτούν, νά κάνουν πραξικοπήματα, νά προδώνουν, νά μοιράζουν την Κύπρο, νά βασανίζουν ΧΩΡΙΣ ΠΟΤΕ νά παθαίνουν τίποτε έξτός από μερικές εικονικές έπιβολές πονικών για τά μάτια τού κόσμου. Αυτοί οί ΒασοΠαυλίδες και τά άλλα δειλά άνθρωπία δέν κατέβηκαν μ' άλεξίπτωτα. Ο χώρος πού τούς γεννά είναι ή άστική τάξη, γι' αυτό και δέν θά τούς τιμωρήσει ποτέ, γιατί παρά τίς διαφωνίες της άποτε μαζί τους ως πρós τό πολιτικό έποικιοδόμημα — ποτέ δέν διαφωνήσανε για τό οικονομικό και κοινωνικό, για την έκμετάλλευση δηλαδή της εργατικής τάξης και την κυριαρχία τού κεφαλαίου — πάντοτε τούς χρησιμοποιεί για νά χτυπήσει τό εργατικό κίνημα, πάντοτε ή άστική τάξη τούς χρησιμοποιεί για νά αναπτύσσεται τό λαϊκό κίνημα.

Γι' αυτό και δέν πρέπει νά υπάρχει καμμιά αυταπάτη στίς οργανώσεις και στά κόμματα της εργατικής τάξης πού πιστεύουν ότι στά πλαίσια εφύρτερων συμμαχιών και συνεργασίας στό πολιτικό έπίπεδο μέ πολιτικές οργανώσεις και κόμματα της άστικής τάξης ότι ή άστική τάξη θά έξουδετερώσει ή απλώς θά στριμώξει τό φασι-

σμός. Δίνουμε τό ιστορικό έπεισόδιο πού δείχνει ότι ή άστική τάξη όταν συνασπίζεται σέ πολιτικούς σχηματισμούς μέ κόμματα της εργατικής τάξης παραχωρεί έπιφανειακά πόστα ένώ όλος ο μηχανισμός τού κράτους μένει μέ τό μέρος των άφεντικών και ο φασισμός όργιάζει. Τά άριστερά κόμματα μένει αιχμάλωτα τού άστικού κυβερνητικού μηχανισμού. «Στή Γαλλία στίς 16 τού Μάρτη 1937 στό Κλιού, παρά τό ότι τό ύπουργείο Έσωτερικών κατεχόταν από ένα σοσιαλιστή, ή άστυνομία πυροβόλησε, όχι τίς φασιστικές συμμορίες πού είχαν συγκεντρωθεί εκεί, αλλά εργάτες σοσιαλιστές. Σκοτώθηκαν άρκετοί και, άνάμεσα στούς τραυματίες, ήταν και ο διευθυντής τού σοσιαλιστικού γραφείου τού ή πρωθυπουργού τού Λεόν Μπλουί τού Λαϊκού Μετώπου της Γαλλίας.

Ή κυβέρνηση τού Λαϊκού Μετώπου στραγγαλίστηκε από τό άστικό κράτος πού μαζί του θέλησε νά πυρναυτιστεί». (Από τό β. ο «Ή φαιά πανούκλα — πάνω στό φασισμό» τού Ντανιέλ Γκερέν).

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΣΤΗ Σ. Ε.

ΣΥΝΑΓΕΡΜΙΚΗ ΥΣΤΕΡΙΑ

Νέαν ύστερική κρίση έπαθε ο ΔΗ.ΣΥ τού Γλαύκου Κληρίδη μετά την έξαγγελία τού προγράμματος τού Σ.Κ. ΕΔΕΚ και τές δηλώσεις τού Άρα Λυσαριδής πού άπόκλεισαν κάθε μορφή συνεργασίας μέ τά προγεφυρώματα.

Τι περίμεναν οί πατριδοκάπηλοι; Μήπως νά τούς προταθεί συνεργασία τή στιγμή πού ένώ τός τόπος άγωνίζεται για λεφτεριά κι άνεξαρτησία αυτοί δέν έπαψαν νά δουλεύουν για τό ολοκληρωτικό ξεπούλημα τού νησιού κι ολοκλήρωση των ήμπεριαλιστικών σχεδίων; Κατηγορεί Ο ΔΗ.ΣΥ τόν Άρα Λυσαριδής για έξυπηρέτηση ξένων συμφερόντων και για χρησιμοποίηση έφτελών μέσων για έξόντωση άντιπάλων. Οί ισχυρισμοί αυτοί είναι τό λιγώτερο βλακώδεις και μόνο στόχο έχουν τή δημιουργία σύγχυσης και διαστρέβλωσης της άλήθειας. Ποιός ήταν αυτός πού χρησιμοποιώντας όλα τά δημογραφικά μέσα κατάφερε νά θεωρείται «άξιος καραδοκάρης» ένώ στην πραγματικότητα δέν άξιζε ούτε για μούτσος τού καραβιού άφού έξυπηρέτησε τές σκοτεινές δυνάμεις τού ήμπεριαλισμού; Ασφαλώς όχι.

ο Άρας Λυσαριδής αλλά ο άρχηγός τού ΔΗ.ΣΥ Γλαύκος Κληρίδης.

Κατηγορείται ο Άρας Λυσαριδής ότι έξυπηρέτει ξένα συμφέροντα και χρησιμοποιεί έφτελή μέσα για έξόντωση άντιπάλων. Ποιός είναι αυτός πού άγκάλιασε και σέτασε στό κόμμα του τούς πράχτορες της Σ.Ι.Α. Τούς πούλημένους προδότες της Ε.Ο.Κ.Α. Β' πού για νά έξυπηρέτησουν τά συμφέροντα τού ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ συνεργάστηκαν μέ τή χούντα των Άθηνών κι' έκαμαν τό προδοτικό πραξικόπημα τού Ιούλη τού 1974. Ασφαλώς όχι ο άγωνιστής Λυσαριδής ούτε κανένας από τούς ΕΔΕΚΙΤΕΣ πού πρόταξαν τά στήθια τους άσπίδα για τή Δημοκρατία και τή Λεφτεριά τού τόπου, αλλά τά ξενόδουλα άνθρωπία της ΕΟΚΑ Β' πού τώρα βρήκαν καταφύγιο και πολιτικό έκφραστή τόν ΔΗ.ΣΥ.

Τώρα για τό ποιό προβαίνουν σέ έργα πού προδίδουν κομπλεξικότητα και συμπεριφέρονται μισαλλόδοξα όταν βλέπουν νά νάθαγουν τά σχέδια τους δέ χρειάζεται καμ-

μία συζήτηση. Άλλά για όσους έχουν άρχίσει νά ξεχνούν, δηλ. ΔΗΣΥΚΟΙΣ & ΣΙΑ, ύπενθυμίζω, ότι δέν είναι ούτε ο Άρας Λυσαριδής ούτε οί Έδεκίτες πού άπειλούσαν νά λιθανοποιήσουν την Κύπρο αν έχαναν στές βουλευτικές εκλογές Σεπτέμβρη τού 1976 αλλά κάποιά προγεφυρωματικά άπομεινάρια πού ύάναπολούν «μέρες δόξας» πραξικοπήματα και μεταπραξικοπήματα.

Κατηγορείται ο Άρας Λυσαριδής ότι ύποδοθηκε την Τούρκικη προπαγάνδα μιλώντας για σφετερισμό έξουσίας από τόν Γλαύκο Κληρίδη. Άς μήν άνησυχεί ο ΟΗ.ΣΥ και κανένας δέν θ' άρπάξει από τό «μεγάλο» του άρχηγό τά πρωτία έξυπηρέτησης της Τούρκικης πλευράς. Ή μήπως ξεχάστηκαν κίβλας οί μυστικές συμφωνίες τού Κληρίδη μέ τό φερέφωνο της Άγκυρας, Ραούφ Ντεκτάς;

Όσο για τό σφετερισμό είναι γεγονός άναμφισβήτητο. Θα γινόταν άποκατάσταση της Συνταγματικής τάξης στές 23.7.74 αν ο Γλαύκος Κληρίδης άναλάμβανε σαν Πρόεδρος της Βουλής την προσωρινή συνεδρία άφού ο τότε

Πρόεδρος Μακάριος έλειπε στό έξωτερικό κι' όχι όταν ο άρχηγός τού Συναγερμού όρκιζόταν πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας ένώπιον τού ψευτοητρεπολίτη — τότε «τοποτηρητή» Γεννάδιου.

Ίσχυρίζεται ο ΔΗ.ΣΥ ότι τό είπε κι' ο Έλληνας πρωθυπουργός Κωνσταντίνος Καραμανλής πώς στό πρόσωπο τού Γλαύκου Κληρίδη άποκαταστάθηκε ή συνταγματική τάξη στην Κύπρο. Μήπως όσα λέει ο Καραμανλής άποτελούν — δόγμα άναμφισβήτητο πού πρέπει νά τό δεχόμαστε χωρίς προσλημματισμό και συζήτηση τού περιεχόμενου του; Χωρίς άμφιβολία όχι!

Όσον άφορά τές άπόψεις Μακαρίου άς μήν ξεχνούν οί όπαδοί της λήθης πώς ο Ίδιος κατηγορήσε τόν άρχηγό τού «Συναγερμού» για την πολιτική πού άκολούθησε: μία πολιτική πού στρεφόταν και στοέφεται ένάντια στην ύπόθεση της Κύπρου.

Ποιά έργα άποτελούν την άσπίδα της «πατριωτικής» ήγεσίας τού ΔΗ.ΣΥ; Οί ένφυγροί δολοφόνες, οί άνατινάξεις άστυνομικών σταθμών, τά

πραξικοπήματα ή τά μεταπραξικοπήματα; Άς δώσει μίαν άπάντηση ή «πατριωτική» ήγεσία νά μάθουμε και μεις οί μαθητές της Α' Τάξης τού δημοτικού.

Προβαίνει ο «άποκαλύφεις» ο Συναγερμός για φλερτάρια των άμετανόητων στοιχείων μέ ήγεσίες δημοκρατικών κομμάτων. Άς άφήσει ο ΔΗ.ΣΥ τές μέθοδες της Πυθίας κι' άς πεί ξεκάθαρα στό λαό τί έννοει μ' αυτά τά σφύσματα.

Δέν ύπάρχει κανένας λόγος ν' άνησυχεί ο «Δημοκρατικός Συναγερμός» για την «μάζα» πού τόν άκολουθεί γιατί ο Άρας Λυσαριδής άποκλειώντας συνεργασία μέ τά προγεφυρώματα δέν έχει βλέψεις ούτε φιλοδοξεί νά την παρασύρει μέ τό μέρος του.

Άς μήν προσπαθεί ο ΔΗ.ΣΥ νά προλάβει καταστάσεις και γεγονότα. Ένα είναι τό σίγουρο: Ο κοόνος θά δικαιώσει την ΕΔΕΚ όπως την ξαναδικαίωσε και στό παρελθόν.

ΣΑΛΒΑΝΤΟΡ Δεμεσός.

ΠΛΗΘΩΡΙΣΤΙΚΕΣ ΠΙΕΣΕΙΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Στό έπεξηγηματικό μνημόνιο των προϋπολογισμών που έχει ήδη κατατεθεί στη Βουλή, η Κυβέρνηση έπισημαίνει κινδύνους υπερθερμάνσεως της οικονομίας. Με άλλα λόγια η κυπριακή οικονομία αντιμετώπιζει το πρόβλημα των πληθωριστικών πιέσεων. ΈΕ άλλου, σημαντική εξέλιξη αποτελεί η διόγκωση των εισαγωγών και τα συνεπακόλουθα προβλήματα στο ισοζύγιο πληρωμών.

Έτσι το οικονομικό θαύμα της κυπριακής οικονομίας φαίνεται να κλυδωνίζεται. Μια αλήθεια που ποτέ δεν έχει λεχθεί ανοιχτά σε όλη της τη διάρκεια είναι η άμεση εξάρτηση της κυπριακής οικονομίας από το εξωτερικό. Με τούτο δεν εννοούμε

άπλως τη σύνδεση του κυπριακού καπιταλισμού με το διεθνές ιμπεριαλιστικό κεφάλαιο, είτε με τη μορφή συνεκμετάλλευσης των κυπριακών πόρων είτε με τη μορφή έμπορικων συναλλαγών. Έννοούμε τη σημασία που είχε για την κυπριακή οικονο-

μία ή ξένη οικονομική βοήθεια που είχε σαν άμεσο σκοπό την στήριξη της κυπριακής οικονομίας και την άποφυγή κοινωνικών αναταραχών. Η αμερικάνικη βοήθεια για χρηματοδότηση του στεγαστικού προγράμματος της κυβέρνησης είναι πολύ χαρακτηριστική και εύγλωττη. Παρ' όλες, όμως, τις ξένες βοήθειες ο κυπριακός καπιταλισμός αντιμετώπιζει προβλήματα. Η αύξηση στο γενικό επίπεδο των τιμών υπολογίζεται επίσημα σε 7% κατά το 1977. Η πραγματική, όμως, αύξηση είναι πολύ ψηλότερη. Ταυτόχρονα οι εισαγωγές έχουν φτάσει σε πολύ ψηλά επίπεδα και αντικατοπτρίζουν σ' ένα μεγάλο βαθμό την ροπή προς την κατανάλωση ειδών πολυτελείας από τις πλού-

σιες τάξεις. Οι έπίσημες όμως προειδοποιήσεις για την ύπαρξη πληθωριστικών κινδύνων δεν πρέπει να αφεθούν να δημιουργούν ατασάτες. Το μήνυμα είναι καθαρό: Η κυβέρνηση και η άρχουσα τάξη καλοούν άκόμα μιá φορά τους εργαζόμενους να υποστούν έπιπρόσθετες θυσίες. Αντιλαμβάνεται τώρα πώς ή έλλειψη εργατικού δυναμικού που παρατηρείται σε όρισμένους τομείς της οικονομίας θα οδηγήσει στην άνοδο των μισθών και των ήμερμισθίων. Και στην προσπάθεια τους να περιφρουρήσουν τα υπερκέρδη που πραγματοποιούν μετά την εισβολή, προσπαθούν να κρατήσουν τα ήμερμισθία σε επίπεδα χαμηλά με το πρόσχημα της διαφύλαξης της εθνικής οικονομίας. Έκείνο όμως που έχει σημασία είναι το έξής: Η ανάπτυξη μετά το πραξικόπημα και την εισβολή βασίστηκε σ' ένα μεγάλο βαθμό στους χαμηλούς μισθούς. Σήμερα υποστηρίζεται από τη μιá πώς ή οικονομία έχει επαναδραστικοποιηθεί, αλλά απαιτείται από την άλλη από τους εργαζόμενους να συνεχίσουν να ζούν σ' ένα χαμηλό βιοτικό επίπεδο.

Σήμερα ο εύθραυστος κυπριακός καπιταλισμός απειλείται από πληθωριστικές πιέσεις. Έκείνοι όμως που υφίστανται τις έπιπτώσεις από τις αύξήσεις στις τιμές είναι πρωταρχικά οι εργαζόμενοι. Και τα αποτελέσματα του πληθωρισμού δεν πρέπει να πληρώσουν οι εργαζόμενοι. Έχουν ήδη υποστεί άρκετές θυσίες. Το πιο τετριμένο έπιχείρημα άφορα στην διαλαλούμενη πρόθεση να ελεγχθούν και οι τιμές και τα εισοδήματα. Όλοι όμως γνωρίζουν πολύ καλά πώς ο έλεγχος πάνω στις τιμές υπήρξε φιάσκο, με αποτέλεσμα να ελέγχονται άπλως και μόνον οι μισθοί. Αν σήμερα ο καπιταλισμός στην Κύπρο αντιμετώπιζει προβλήματα, τούτο δείχνει την αδυναμία του ίδιου του καπιταλισμού, — στα λόγια τουλάχιστο — το χτίσιμο μιáς ισχυρής οικονομίας για το καλό του άπελευθερωτικού άγώνα. Η σχεδιασμένη οικονομία είναι ο μόνος τρόπος για να διασφαλιστεί το βιοτικό επίπεδο των εργαζόμενων και να άποφευχθούν ταυτόχρονα τα διάφορα προβλήματα που γεννά ο καπιταλισμός. Οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να δεχθούν την νέα έπίθεση που έτοιμάζει εναντίον τους η άρχουσα τάξη.

Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΚΑΙ Η ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΤΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

Γραμμα απο τον Α. Καλαμαρα

Τες τελευταίες δυό βδομάδες, ο λαός της Κύπρου κατέθηκε σε μαζικές κινητοποιήσεις σαν άποτέλεσμα της άπαγωγής του γιού του Προέδρου Κυπριανού από όμάδα τρομοκρατών της ΕΟΚΑ Β'. Οι εκδηλώσεις ξεκίνησαν με μαθητικές διαδηλώσεις την Πέμπτη, την επομένη της άπαγωγής και έφτασαν στο άποκορύφωμά τους την Δευτέρα, την επομένη της άπελευθέρωσης του 'Αχιλλέα, με έπαρχιακά συλλαλητήρια σ' όλες τις πόλεις. Το μήνυμα των εκδηλώσεων αυτών του λαού ήταν ξεκάθαρο: ΟΧΙ στο φασισμό — Κάθαση ούσιαστική.

Το ΡΙΚ και τα άλλα μέσα προπαγάνδας της Άστικής Τάξης παρασιώπησαν αυτό το μήνυμα. Ο Πρόεδρος Κυπριανού παρουσιάστηκε σαν ό τραγικός πατέρας, σαν το θύμα και ό στόχος του φασισμού στην Κύπρο σαν ό πατριώτης πρόεδρος που θυσίαζε τον γιό του αντί της πατρίδας και στον όποιο σύσσωμος ο λαός της Κύπρου συμπαραστεκόταν. Η προπαγάνδα αυτή από μέρος της άστικής τάξης είχε καθαρά παραπλανητικούς στόχους γιατί το θύμα και ό στόχος της τρομοκρατικής δράσης της άρχας δεξιάς είναι ο λαός και όχι συγκεκριμένα πρόσωπα. Δεχτό, πώς ο λαός συμπαραστάθηκε στο δράμα του πα-

τέρα Κυπριανού και της οικογένειάς του. Κανένας όμως δεν ξεχνά πώς μεγάλο μέρος της ευθύνης για ότι συνέβη φέρει ό ίδιος ο Πρόεδρος Κυπριανού γιατί είναι άρχηγός μιáς Κυβέρνησης ή όποια αφήνει τέτοιες ομάδες να διατηρούνται στη ζωή και να δρούν. Δεν είναι τυχαίο πώς τέσσερα σχεδόν χρόνια μετά την προδοσία της δεξιάς ή περιόρητη κάθαση δεν έχει καν άρχισει. Και οι τρομοκράτες της δεξιάς και οι δεξιές κυβερνήσεις υπάρχουν για να εκπροσωπούν τα συμφέροντα της ίδιας τάξης, της άστικής. Ο φασισμός δίνει συχνά λύση στα προβλήματα της άστικής τάξης όταν ή συνειδητοποίηση και ή επαναστατικότητα των μαζών βρίσκονται σε ψηλά επίπεδα. Στην άστική τάξη συμφέρει λοιπόν ή διατήρηση τέτοιων τρομοκρατικών ομάδων γιατί θα μπορεί να τες χρησιμοποιήσει ενάντια στο λαό σε περιόδους κρίσιμες για την έξουσία της.

Πιθανό ή άστική τάξη να επιτρέψει σήμερα την σύλληψη όρισμένων άκόμα έγκληματιών του πραξικοπήματος μόνο και μόνο για να καθησυχάσει το λαϊκό αίσθημα. Κάθαση όμως δε σημαίνει τη σύλληψη και θύματοποίηση για χάρη των συμφερόντων της άστικής τάξης όρισμένων από τα έξοστρατιωμένα, κα-

κομαθημένα παιδιά της, αλλά την καταστροφή όλόκληρων δομών του μηχανισμού της καταπίεσης που στήνει εδώ και 17 χρόνια ή Κυπριακή δεξιά, γιατί οι ρίζες του «κακού» βρίσκονται σ' αυτό το μηχανισμό θαλμένες από την ίδια την άστική τάξη.

Ο Πρόεδρος Κυπριανού μίλησε για την κάθαση και έλεγε πώς ή κάθαση θα γίνει. Αυτό που θα γίνει όμως θα είναι μιá κοροϊδία του λαού και των αίσθημάτων του, γιατί οι έσωτερικοί κίνδυνοι για την Κύπρο δεν προέρχονται από 5 ή 10 έγκληματίες του πραξικοπήματος.

Οι έσωτερικοί κίνδυνοι, μπορούν να εξαλειφθούν μόνο αν ο λαός άποκτήσει άρκετή δύναμη ώστε να μπορεί άποτελεσματικά να τους αντιμετώπισει. Το γεγονός πώς το σύνθημα για τη δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής άκούστηκε πολλές φορές στις τελευταίες λαϊκές κινητοποιήσεις δείχνει πώς μιá μερίδα του λαού άρχισε να καταλαβαίνει πώς ή δεξιά δεν μπορεί να οδηγηση τον άγώνα μας πουθενά. Γιατί μόνο ή λαϊκή πολιτοφυλακή άποτελεί έγγύηση πώς κανένας έσωτερικός ή έξωτερικός έχθρός δεν θα μπορεί να έπιβληθεί με την άνοχη και την κάλυψη της δεξιάς.

σοσιαλιστική

έκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλες
 Έξωτερικό 24 φύλλα 2500 μίλες
 Τιμή φύλλου 50 μίλες.

Οι έπιταγές στο λογαριασμό
 4572 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου
 Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.